

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.01.1982, sp. zn. 7 To 55/81, ECLI:CZ:NS:1982:7.TO.55.1981.1

Číslo: 39/1982

Právní věta: Vydáním lidí v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví ve smyslu znaků trestného činu obecného ohrožení podle § 179 odst. 1 tr. zák. se rozumí takové ohrožení nejméně sedmi osob.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.01.1982

Spisová značka: 7 To 55/81

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obecné ohrožení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 179 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39/1982 sb. rozh.

Vydáním lidí v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví ve smyslu znaků trestného činu obecného ohrožení podle § 179 odst. 1 tr. zák. se rozumí takové ohrožení nejméně sedmi osob.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18. 1. 1982 sp. zn. [7 To 55/81](#).)

Nejvyšší soud ČSR k odvolání krajského prokurátora a obviněné M. N. zrušil rozsudek krajského soudu v Ostravě ze dne 12. listopadu 1981 sp. zn. 2 T 10/81 a tomuto soudu přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem uznal krajský soud v Ostravě obžalovanou M. N. vinnou trestným činem obecného ohrožení podle § 179 odst. 1 tr. zák., jehož se dopustila tím, že dne 17. dubna 1981 v Krchlebech, okr. Šumperk, v podnapilém stavu, ze žárlivosti v silném rozrušení způsobeném paranoidní domněnkou, že její druh J. J. udržuje intimní styky s její dcerou S. N., a potom, co v hádce byla J. J. fyzicky napadena, před třetí hodinou ranní v úmyslu přivodit smrt dcery S. N. a druha J. J. zapálila seno ve stodole, která bezprostředně souvisí s obytnou částí jejího vlastního domu a způsobila tak požár, který se rozšířil i na střechu obytné části domu a vznikající kysličník uhelnatý bezprostředně ohrožoval život jmenovaných i dcery E. N., nar. 10. 7. 1967, a dvouleté vnučky A. N.,

kteře rovněž spaly v domě; k poškození na zdraví ani smrtelnému následku nedošlo jen proto, že S. N. včas požár zpozorovala a zajistila evakuaci přítomných osob. Rozšíření požáru na okolní objekty nehrozilo, avšak škoda požárem způsobená činí nejméně 8587,- Kčs.

Proti tomuto rozsudku podali včas v zákonné lhůtě odvolání krajský prokurátor v Ostravě a obžalovaná M. N. pro výrok o vině. Krajský prokurátor odvolání blíže neodůvodnil. Obžalovaná v odvolání poukazuje na svou výpověď u prokurátora a v hlavním líčení a opakuje tvrzení, že chtěla se vším skoncovat, že se půjde utopit a dům zapálí. Okolnost, že na požár neupozornila osoby spící v domě, v domě, neznamená, že by je chtěla usmrtit, nýbrž že bez přiměřených důvodů spoléhala na to, že ony včas požár zpozorují a zachrání se. V dalším upozorňuje na nesprávné hodnocení znaleckého posudku ing. B., když jeho posudek nehovoří o tom, jak dlouhou dobu by musely spící osoby vdechovat kysličník uhelnatý, aby se dostaly do stavu, z něhož by se již neprobudily. Má za to, že by takovou otázku neměl řešit znalec z oboru požární ochrany. Také právní kvalifikaci nepovažuje v napadeném rozsudku za správnou, když při ohrožení osob šlo o ohrožení jen dvou dospělých a dvou dětí a nikoliv o více osob, jak má na mysli ustanovení § 179 odst. 1 tr. zák., a když soudní praxe správně předpokládá ohrožení nejméně sedmi osob pro naplnění skutkové podstaty takového trestného činu. Protože se odvolatelka nedopustila svého jednání v úmyslu usmrtit spící osoby a protože nejde o trestný čin obecného ohrožení podle § 179 odst. 1 tr. zák. ani jiný trestný čin, navrhuje aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaná obžaloby zproštěna.

Nejvyšší soud České socialistické republiky přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněno všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž mohli odvolatelé podat odvolání, i správnost postupu řízení, které předcházelo rozsudku, a dospěl k těmto závěrům: Zásadní pochybení spočívá v tom, že soud při zjišťování skutečného stavu věci nesoustředil pozornost na náležité zjištění právě těch skutečností, z nichž je možno spolehlivě dokázat všechny znaky zažalovaného trestného činu po stránce objektivní i subjektivní.

V posuzovaném případě bylo nutné zjistit, zda obžalovaná úmyslným založením požáru ve stodole vyvolala bezprostřední nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví pro lidi nebo pro cizí majetek škody velkého rozsahu. Postačilo by, kdyby požárem ohrozila nebo porušila jeden z těchto chráněných zájmů, uvedených v ustanovení § 179 odst. 1 tr. zák. Spáchání tohoto trestného činu předpokládá, že v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví je vydán větší počet lidí a škodu velkého rozsahu se rozumí škoda okolo 100 000,- Kčs. Zda v konkrétním případě byl jednáním pachatele ohrožen větší počet osob na životě nebo zdraví, závisí na různých okolnostech, zejména pak na povaze místa, kde k ohrožení došlo, a způsobu, jakým k němu došlo. Za větší počet osob se v soudní praxi považuje alespoň sedm osob skutečně přítomných.

Jestliže pachatel založí požár v takovém místě, kde tím neohrožuje život nebo zdraví nejméně sedmi osob nebo nevznikne tím nebezpečí pro vznik škody okolo 100 000,- Kčs na cizím majetku, nejde o takový trestný čin. Také ohrožení jen vlastního majetku nestačí.

V daném případě podle výsledku dokazování obžalovaná úmyslně založila požár ve stodole, aniž by v přilehlém bytě ohrozila větší počet osob. Jak bylo zjištěno, byly požárem ohroženy jen dvě dospělé osoby a dvě děti, tedy jen čtyři osoby a rodinný domek obžalované v hodnotě okolo 20 000,- Kčs. Hodnoty osobních svršků a některých drobných předmětů J. J. nebo S. N. a jejího dítěte A. nebyly soudem ani zjišťovány. Ohrožené majetkové hodnoty rovněž ani zdaleka nepředstavují částku blížící se škodě velkého rozsahu. Soud prvního stupně se tedy zcela nedostatečně zaměřoval na zjištění znaků skutkové podstaty trestného činu obecného ohrožení podle § 179 odst. 1 tr. zák., když takové jednání s ohledem na nedostatek ohrožení zájmů chráněných ustanovením § 179 odst. 1 tr. zák. nebylo ani žalováno. Příčina spočívá v tom, že se soud nesnažil odpovědět na otázku, zda ve zjištěné události jsou spolehlivě prokázány zákonné znaky toho trestného činu, za který uznal obžalovanou vinnou, nebo žalovaného pokusu trestného činu vraždy. Uvedený nedostatek je patrný jak z

odůvodnění rozhodnutí, tak i ze způsobu provádění důkazů v hlavním líčení. Označování ohrožení života a zdraví toliko čtyř osob za ohrožení většího počtu osob ve smyslu zmíněného znaku ustanovení § 179 odst. 1 tr. zák. je v rozporu s výkladem znění zákona.